

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118211270
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118211270.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, právne zastúpeného: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o zaplatenie sumy 868,71 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 14Csp/175/2018-65 zo dňa 11. septembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1.V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 868,71 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 868,71 eur od 01.02.2019 do zaplatenia. Výrokom II. rozhodol, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 868,71 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 868,71 eur od 3. dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 07.10.2014 zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. 4410019861. Keďže žalobca sa domnieval, že úver je bezúročný a bez poplatkov a žalovaný sa odmietal akokoľvek mimosúdne dohodnúť, podal žalobu na Okresný súd Čadca, v rámci ktorej sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 155,90 eur. Okresný súd Čadca rozsudkom z 31.01.2018 v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/36/2017 žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 155,90 eur spolu s úrokom z omeškania. Okresný súd Čadca mal za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala všetky povinné náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z.. Žalobca skonštatoval, že mu bol poskytnutý úver vo výške 1.600 eur, pričom celkovo na úverovú zmluvu zaplatil sumu 2.624,61 eur, teda až o 1.024,61 eur viac, ako je istina úveru. V zmysle uvedeného mal žalobca za to, že žalovaný má povinnosť vrátiť mu ešte sumu vo výške 868,71 eur (2 624,61 € - 1 600 € - 155,90 €), ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie, pričom na uvedenú čiastku nemožno aplikovať zásadu res iudicata (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.4.2010, sp. zn. 1Cdo 133/2009). Záverom žalobca uviedol, že keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, treba podľa ustanovenia § 563 OZ vychádzať z toho, že obohatený je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie a ak nedošlo

požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; zročnosť pohľadávky nastane deň po doručení tejto žaloby žalovanému (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 210/2005). Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že vo veci bol dňa 29.01.2019 vydaný platobný rozkaz č. k. 14Csp/175/2018-34, ktorým súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Proti platobnému rozkazu žalovaný podal včas vecne odôvodnený odpor, preto súd prvej inštancie uznesením č. k. 14C/175/2018-46 zo 17.04.2019, právoplatným 11.05.2019, platobný rozkaz zrušil. V odpore žalovaný namietal, že konaniu v tejto veci bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorú založil rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 16C/36/2007. Argumentoval tým, že žalobca sa na Okresnom súde Čadca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 155,90 eur s príslušenstvom z úverovej zmluvy č. 4410019861 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 07.10.2014 z titulu, že žalovaný úverovú zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca žalovanú zmluvu predčasne doplatil dňa 31.10.2017, pričom od tohto dátumu je úverová zmluva doplatená a ukončená a žalobca na nej nerealizoval už žiadne platby. O nároku žalobcu rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom 31.01.2018, ktorým žalobcovi žalovaný nárok priznal. Žalobca už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/36/2017 presne vedel vyčíslieť výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré by mu vzniklo v prípade určenia bezúročnosti a bez poplatkov úverovej zmluvy. A nič mu nebránilo žalovaný nárok v prípade potreby a záujmu rozšíriť. Predmetný rozsudok bol potvrdený aj Krajským súdom v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co/226/2018. Žalovaný konštatoval, že je daná totožnosť predmetu konania, pretože obe konania, resp. oba nároky vychádzajú z rovnakej okolnosti, a to z uzavretej úverovej zmluvy č. 4410019861 medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 07.10.2014. Situácia konfliktu dvoch žalôb o plnenie je daná tou skutočnosťou, že v skôr podanej žalobe na plnenie (o zaplatenie sumy 155,90 eur z úverovej zmluvy) si žalobca už raz svoj nárok v podobe preplatku zaplatenej istiny uplatnil a súd o ňom právoplatne rozhodol. Takisto bol podľa neho naplnený predpoklad totožnosti strán, pretože v novom konaní budú vystupovať rovnaké strany ako v konaní, v ktorom už bolo vydané právoplatné rozhodnutie. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Malacky sp. zn. 27Csp/70/2016, ktorý mal riešiť obdobnú vec a ktorý neskôr začaté konanie zastavil z dôvodu litispendencie. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie a vo svojom rozhodnutí poukázal na § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. f) a k), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1, 3, 4, § 451, § 456 Občianskeho zákonníka. Skonštatoval, že žalovaný svoju obranu v tomto konaní založil výhradne na tom, že konaniu v tejto veci bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorou mala byť vec vedená na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 16C/36/2017. Avšak po prejednaní veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že konaniu o prejednávanej veci nebránila žalovaným tvrdená prekážka rei iudicatae. Zistenie o neidentite prejednávanej veci s vecou rozhodnutou pred Okresným súdom Čadca sp. zn. 16C/36/2017 vyplýva z toho, že v týchto konaniach nebol uplatnený ten istý nárok. Dal do pozornosti, že vo veci vedenej pred Okresným súdom Čadca bolo právoplatne rozhodnuté o zaplatení sumy 155,90 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to platieb prijatých žalovaným nad sumu poskytnutého úveru, ktoré boli vykonané 10.02.2017 (pri tejto platbe len v rozsahu 44,64 eur, pretože suma 10,99 eur bola platená ešte na poskytnutý úver), 14.3.2017 (v sume 55,63 eur) a 18.4.2017 (v sume 55,63 eur). V prejednávanej veci však ide o zaplatenie sumy 868,71 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, pričom ide o inú platbu (táto bola vykonaná 30.10.2017), ktorú žalovaný prijal nad rámec poskytnutej sumy úveru, ako tie, ktorých vydania sa domáhal vo veci pred Okresným súdom Čadca. Súd prvej inštancie považoval jednotlivé plnenia žalobcu v súvislosti so zmluvou o úvere nad rámec toho, na čo bol povinný, za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodného obohatenie. Keďže na uplatnenie každého takéhoto nároku začína osobitne plynúť aj premlčacia doba, nie je dôvod, aby sa pri takomto postupnom získavaní majetkových hodnôt nepovažovalo každé poskytnuté plnenie bez právneho dôvodu za samostatný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj na účely rozhodnutia o tom, či ide o tú istú vec alebo nie. Argument žalovaného, že v obdobnej veci Okresný súd Malacky uznesením sp. zn. 27Csp/70/2016 neskôr začaté konanie z dôvodu litispendencie zastavil, nepovažoval súd prvej inštancie za relevantný, pretože ide o jednotlivé rozhodnutie okresného súdu, ktorého názorom nie je viazaný. Následne, keďže nezistil existenciu prekážky veci právoplatne rozhodnutej zaoberal sa dôvodnosťou uplatneného nároku na vydanie sumy 868,71 eur ako bezdôvodného obohatenia. Po preskúmaní úverovej zmluvy dospel k záveru, že zmluva neobsahuje riadny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch) a riadny údaj o termíne splatnosti splátky (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Uviedol, že termín konečnej splatnosti musí byť uvedený v zmluve tak určito a zrozumiteľne, aby si bežný spotrebiteľ s použitím jednoduchšej matematiky vedel vypočítať deň konečnej splatnosti. V predmetnej úverovej zmluve je však termín konečnej splatnosti úveru uvedený

v bode 39 ako "84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci". V bode 39 nie je uvedené, kedy bude úver poskytnutý. Pokiaľ ide o prvú splátku, jej splatnosť je podľa zmluvy dohodnutá "po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru". Súd prvej inštancie mal za to, že pre spotrebiteľa nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Spotrebiteľ s ťažkosťou identifikuje aj termín prvej splátky, pretože vyjadrenie termínu prvej splátky v predmetnej zmluve vyžaduje od priemerného spotrebiteľa nie jednoduché ustálenie prvej splátky a komplikované sledovanie splatnosti ďalšej splátky závislé od splatnosti predchádzajúcej splátky. Uzavrel, že keďže zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti predpísané zákonom, možno konštatovať, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, tzn. že žalovaný má nárok len na vyčerpanú sumu úveru po odpočítaní toho, čo žalobca na úver už zaplatil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca zaplatil celú sumu poskytnutého úveru platbou 10.02.2017 v sume 10,99 eur. Od tohto momentu so zvyšnou časťou splátky v sume 44,64 eur začal preplácať sumu poskytnutého úveru a všetky ďalšie platby vykonané 14.03.2017 v sume 55,63 eur, 18.4.2017 v sume 55,63 eur a 30.10.2017 v sume 868,71 eur považoval súd prvej inštancie za plnenie, ktoré žalovaný získal bez právneho dôvodu. Platbou 30.10.2017 v sume 868,71 eur, ktorá bola predmetom tohto konania tak žalovaný nepochybne získal na úkor žalobcu majetkový prospech vo výške 868,71 eur, na vrátenie ktorého má žalobca nárok. Súd prvej inštancie preto žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 868,71 eur. Ďalej sa žalobca domáhal okrem sumy 868,71 eur aj zaplata úrokov z omeškania z nej vo výške 5% ročne od 3. dňa po doručení žaloby. V tejto súvislosti súd prvej inštancie skonštatoval, že splatnosť pohľadávky nastala 30.01.2019 a 1. deň omeškania s plnením nastal 31.01.2019. Keďže žalobca si uplatnil úroky z omeškania až od 3. dňa po doručení žaloby, t. j. od 01.02.2019, súd prvej inštancie viazaný žalobným návrhom priznal žalobcovi úroky z omeškania od tohto dátumu. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k 01.02.2019 bola 0,00 %. Výška úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení tak predstavuje 5,00 % ročne. Vzhľadom na uvedené uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi popri istine aj úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 868,71 eur od 01.02.2019 do zaplata. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Napriek rozsudku súdu prvej inštancie zastával názor, že úverová zmluva bola vyhotovená korektné a v súlade so zákonom, a že vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/36/2017 zo dňa 31.01.2018 nie je možné opakovane po druhýkrát skúmať žalobcom požadované bezdôvodné obohatenie. Dal do pozornosti, že k doplaceniu, t.j. k ukončeniu úverovej zmluvy došlo v priebehu konania vedeného pred Okresným súdom Čadca. Žalobca už v priebehu tohto konania vedel akú výšku úveru čerpal, koľko na úverovej zmluve súhrnne zaplatil a akú výšku prípadného bezdôvodného obohatenia môže žalovať. Nič mu teda nebránilo rozšíriť žalobný návrh do právoplatného skončenia pôvodného konania. Žalovaný preto zastáva návrh, že v danom prípade ide jednoznačne o prekážku už raz právoplatne rozhodnutej veci res iudicata. V tejto súvislosti dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR v konaní sp. zn. 5Cdo/120/2009. Ďalej poukázal na nález Ústavného súdu II. ÚS 19/2009 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/172/2018 zo dňa 25.06.2019. Mal za to, že v prejednávanej veci termín konečnej splatnosti úveru nebolo nevyhnutné určiť konkrétnym dátumom, ale postačilo vymedzenie určitým spôsobom, ktoré by bez akýchkoľvek ťažkostí a pochybností umožňovalo spotrebiteľovi tento dátum identifikovať. V súvislosti s namietanou náležitosťou úveru ohľadne rozkladu splátok poukázal na rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 05.09.2019 vo veci C-331/18, z ktorého je zrejmé, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je v úverovej zmluve uvedená správne a v súlade so zákonným znením. Vzhľadom k uvedenému žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. Zároveň žiadal priznať trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. K odvolacej námietke týkajúcej sa res iudicata uviedol, že žalobca zaplatil na predmetnú úverovú zmluvu až sumu 2.624,61 eur, teda istinu preplátil o sumu 1.024,61 eur. Z preplatennej sumy si žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca uplatnil iba sumu 155,90 eur. Avšak suma 868,71 eur nebola nikdy predmetom konania vedeného na OS Čadca, ani žiadneho iného, preto je vylúčené, aby v tomto

rozsahu existovalo právoplatné rozhodnutie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obdo 14/2009 zo dňa 29.01.2010. Podstatnú časť odvolacích námietok žalovaného považoval za celkom bezvýznamnú, nemajúcu oporu v právnych predpisoch ani v skutkovom stave. Dal do pozornosti, že OS Čadca posúdil predmetný úver ako bezúročný a bezpoplatkov, a to s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k), f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z.. Mal za to, že týmto bola vyriešená hmotnoprávna otázka týkajúca sa strán sporu, pričom táto otázka nemôže byť už iným súdom posúdená inak. Pre úplnosť dodal, že úverová zmluva vykazuje aj ďalšie nedostatky, pre ktoré je možné úver posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov, a to napr. neplatne dohodnutá výška úrokovej sadzby, prekročenie najvyššej prípustnej RPMN.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného nariaďovať pojednávanie.

5. Žalobca deklaroval vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

6. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

7. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Na základe preskúmania správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne objasňuje (§ 220 ods. 2- 4 CSP) skutkový a právny základ rozhodnutia, nie je nepreskúmateľné a plne rešpektuje základné právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (viď napr. III. ÚS 115/2003). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku a podľa 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

9. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva nasledovné:

10. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 868,71 eur s príslušenstvom. Uvedený nárok uplatňoval z titulu Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej dňa 07.10.2014, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.600 eur.

11. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdil súd prvej inštancie ako vzťah spotrebiteľský. Žalobca a žalovaný mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú by sa vzťahovali ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským.

12. Negatívna stránka materiálnej právoplatnosti sa prejavuje ako nezmeniteľnosť rozhodnutia a spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci, a to znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offio. Procesné právo vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán vrátane ich právnych nástupcov) a totožnosťou predmetu konania (resp. totožnosť kauzy, zakladá ten istý nárok, o ktorom sa už právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu veci). O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. Procesné postavenie týchto osôb (žalobca a žalovaný) je v tejto súvislosti bez významu. Prevažná väčšina predstaviteľov právnej teórie sa prikláňa k tomu, že predmet konania v širšom zmysle slova treba chápať ako žalobný nárok, spolu so skutkovým odôvodnením, z ktorého by mal žalobný návrh vyplývať. Možno teda zhrnúť, že v zmysle tejto prekážky sa nemôže o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, rozhodnúť znova. Výklad pojmu „tá istá vec“ je taký, že musí ísť o tie isté subjekty práva, ktoré vystupovali v pôvodnom konaní ako sporové strany a ten istý predmet konania (tzn. že ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektmi, pričom nie je rozhodujúce, či pôvodné strany vystupujú v pôvodných procesných postaveniach).

13. Čo sa týka žalovaným opakovane uvádzanej námietky premlčania odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že konaniu o prejednávacom nároku v tejto veci nebránila prekážka res iudicata. V danom prípade možno síce konštatovať totožnosť sporových strán prejednávanej veci s vecou prejednanou na OS Čadca pod sp. zn. 16C/36/2017, avšak nie je možné konštatovať totožnosť nároku žalobcu voči žalovanému. Aj keď nárok žalobcu vychádza z toho istého úverového vzťahu ako tomu bolo vo veci prejednávanej pred OS Čadca, nejde o ten istý nárok. V prípade veci vedenej na OS Čadca bol prejednaný nárok vyplývajúci z úverovej zmluvy za obdobie od 14.03.2017 do 18.04.2017, pričom vo veci, ktorá je predmetom tohto konania ide o nárok vyplývajúci z tej istej úverovej zmluvy avšak žalobcom žalovanému uhradenú až 30.10.2017.

14. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/120/2009, na ktoré žalovaný v odvolaní poukazoval, odvolací súd uvádza, že v tejto veci síce Najvyšší súd SR uviedol definíciu uvedenú v odvolaní žalovaného v tomto konaní, pričom ale zároveň dodal, že pokiaľ sa veci rozlišujú svojím predmetom, tzn. obdobím a výškou požadovaného nároku, nejde o res iudicata (rovnako ako v prejednávanej veci).

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (07.10.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/.

18. Podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy musela uzavretá zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. zákona. Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je to postačujúce, aby bol predmetný úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. V danej veci súd prvej inštancie okrem nedostatku termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov úveru konštatoval aj absenciu ďalšej obligatórnej náležitosti, a to konečnej splatnosti úveru (doby trvania úveru). Odvolací súd sa plne stotožnil so záverom vysloveným súdom prvej inštancie o tom, že splatnosť úveru uvedená len v závislosti od počtu splátok,

t.j. 84 mesiacov, bez údajov o splatnosti prvej splátky a splatnosti poslednej splátky, nemôže nahradiť náležitosť vymedzenú v ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený v zmluve konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom, resp. s poukazom na rozhodovaciu prax tunajšieho súdu aspoň označením mesiaca a roka. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie správne určil, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 07.10.2014 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS / ďalej len " smernica 2008/48/ES".

20. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezodplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

21. Pokiaľ ide o to, či zmluva o úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúce amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny . Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

22. Vychádzajúc z účelu Smernice a ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovali číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Uvedený záver je vyslovený aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017.

23. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu.

25. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).